

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa lektorsprebendefastigheter.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 5 mars 1943 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 174, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att de inom Linköpings stad belägna lektorsprebendefastigheterna stadsägorna nr 2236, 2237, 2238 och 2239 må för ett sammanlagt pris, icke understigande 326,500 kronor, och på de villkor i övrigt, Kungl. Maj:t finner skäligt bestämma, försäljas till Linköpings stad.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån ej därför närmare redogöres i det följande, hänvisa till statsrådsprotokollet.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 19 november 1941 har *drätselkammaren i Linköping* anhållit om tillstånd för Linköpings stad att förvärva äganderätten till den domkyrkosysslomannen därstädes på lön anslagna stadsägan nr 2235 i staden. Sedermera har drätselkammaren i skrivelse den 19 maj 1942 anhållit om tillstånd för staden att inköpa jämväl lektorsprebendefastigheterna stadsägorna nr 2236, 2237, 2238 och 2239 i Linköping. Till stöd för ifrågavarande framställningar har från stadens sida anförts, att staden vore i behov av tomtmark för exploatering för industriändamål.

Efter redogörelse för vad som förekommit i ärendet har *chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Bagge*, anfört följande:

»Innan jag nu går att taga ställning till de föreliggande förslagen, erinrar jag, att de i ärendet omnämnda fastigheterna av skilda sakkunniga åsatts de värden, som framgå av följande sammanställning.

Stads- äga nr	Areal m ²	Tax- värde kronor	Fastighetsvärden i kronor åsatta av				
			Boställs- nämnden	Värderings- männen 28/7 1942	Värderings- männen 30/11 1942	Staden	Kammar- kollegium
2235	85,800	¹⁾ 116,600	300,300 (3.50 pr m ²)	219,400 (2.56 pr m ²)	152,142 (1.77 pr m ²)	193,000 (2.25 pr m ²)	193,000 (2.25 pr m ²)
2236	33,744	7,200	—	—	89,986	294,000 (2.25 pr m ²)	83,700
2237	32,918	7,200	—	—	80,267		74,700
2238	33,294	10,000	—	—	97,530 (2.69 pr m ²)		90,600
2239	30,770	6,600	—	—	83,427		77,500
S:a	216,526	147,600			503,352 (2.32 pr m ²)	487,000 (2.25 pr m ²)	519,500 (2.40 pr m ²)

¹⁾ Gemensamt med stadsägan nr 1994.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår höra de ifrågavarande lektorsprebendefastigheterna, vilka nu huvudsakligen äro utarrenderade till jordbruk, genom sin belägenhet nära hamn och järnväg till de lämpligaste industritomterna i Linköping. Med hänsyn härtill och då ett omfattande behov av tomtmark för industriändamål för närvarande förefinnes i staden, önskar staden få områdena disponibla för en bebyggelse, som otvivelaktigt kommer att vara till gagn för utvecklingen av stadens näringsliv. I likhet med alla i ärendet hörda myndigheter finner även jag, att staten bör tillmötesgå stadens önskan att förvärva områdena.

Vad angår fastigheternas försäljningspris ha meningsskiljaktigheter gjort sig gällande. Medan å ena sidan värderingsmännen åsatt lektorsprebendefastigheterna ett saluvärde av 351,210 kronor, har kammarkollegiet — under framhållande av att domkyrkosysslomannens lönefastighet och lektorsprebendefastigheterna i exploateringshänseende utgjorde en enhet och att på grund härav dessa områden samtidigt borde göras till föremål för överlåtelse — ansett sig böra föreslå, att vid ett samtidigt förvärfv av samtliga fastigheter det pris, värderingsmännen åsatt lektorsprebendefastigheterna, nedsattes till 326,500 kronor, motsvarande en reducering av det av värderingsmännen föreslagna priset med sju procent. Staden har för sin del förklarat sig beredd att för lektorsprebendefastigheterna betala ett pris av 294,000 kronor. Jag biträder den av kammarkollegiet uttalade meningen, att domkyrkosysslomannens lönefastighet och lektorsprebendefastigheterna icke böra göras till föremål för skilda uppgörelser mellan kronan och staden. Det försäljningspris, kammarkollegiet föreslagit skola åsättas lektorsprebendefastigheterna vid en samtidig försäljning av samtliga till inköp ifrågasatta fastigheter, synes mig böra godtagas. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare föreskrifter rörande försäljningen och dispositionen av försäljningsmedlen. Därest en försäljning kommer till stånd, torde de behållna försäljningsmedlen tills vidare böra fonderas. Frågan om dessa medels disposition torde framdeles böra upptagas till behandling i sammanhang

med en allmän reglering av jorddonationerna till de allmänna läroverken. Beträffande vederbörande lektorsers rätt till å försäljningsmedlen uppkommande ränteavkastning lär det få ankomma på Kungl. Maj:t att, med beaktande av stadgandet i 55 § 9 mom. 2. civila avlöningsreglementet, meddela erforderliga föreskrifter.

Lektorsprebendefastigheternas rättsliga natur synes oklar. Den av myndigheterna härutinnan förebragta utredningen får dock anses giva vid handen, att fastigheterna till en del äro av kronan anslagna. Vid sådant förhållande synes riksdagens samtycke till fastigheternas försäljning böra inhämtas. I likhet med kammarkollegiet anser jag kyrkomötets hörande icke vara erforderligt. Beträffande försäljningen av domkyrkosysslomannens lönefastighet äger Kungl. Maj:t ensam besluta.»

I likhet med departementschefen samt alla de i ärendet hörda myndigheterna anser utskottet, att Linköpings stad bör få förvärva ifrågavarande lektorsprebendefastigheter, vilka genom sin belägenhet omedelbart utanför stadens nu bebyggda område samt i närheten av hamn och järnväg otvivelaktigt torde tillhöra de lämpligaste industritomterna i staden.

Utskottet.

Enligt vad som framgår av utredningen råda beträffande fastigheternas försäljningspris delade meningar, i det att värderingsmännen åsatt desamma ett saluvärde av 351,210 kronor, motsvarande ett kvadratmeterpris av 2 kronor 69 öre, medan kammarkollegiet föreslagit, att priset måtte nedsättas till 326,500 kronor, eller 2 kronor 50 öre per kvadratmeter. Staden har för sin del förklarat sig beredd att för områdena i fråga erlægga 294,000 kronor, d. v. s. 2 kronor 25 öre per kvadratmeter. I anslutning till den av kammarkollegiet uttalade meningen har Kungl. Maj:t hemställt, att riksdagen måtte medgiva, att fastigheterna må försälas för ett pris, icke understigande 326,500 kronor.

Utskottet, som bildat sig en uppfattning om områdenas belägenhet och beskaffenhet vid besök å orten, finner den i propositionen föreslagna köpeskillingen tillräcklig. Beträffande de föreslagna köpevillkoren i övrigt har utskottet intet att erinra.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 25 maj 1943.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.